

Gent Jazz

2002-2022

Karel Van Keymeulen

Gent Jazz viert zijn 21ste editie in 2022. Dé gelegenheid voor een overzicht van 2002 tot 2022! Met een blik achter de schermen, sfeerverslagen en de meest memorabele momenten en sappigste anekdotes. Over Sly Stone, Herbie Hancock, Diana Krall, Sonny Rollins, Wayne Shorter, Ornette Coleman, Melody Gardot, Kamasi Washington, Grace Jones en vele anderen. Het festival dat bréder programmeert dan enkel jazz, en daar een goede reden voor heeft.

U komt er alles over te weten in dit boek, aan de hand van een stevig interview met oprichter Bertrand Flamang en met getuigenissen van onder meer Bert Ostyn, Ben Van Alboom, Lisbeth Imbo, Lander Gyselinck, Jan Hautekiet, Robin Verheyen en Isolde Lasoen.

Programmatoren, sponsors, onthaalmedewerkers en coördinatoren van de backstage en de vrijwilligers komen aan het woord, dit alles zorgvuldig samengesteld door jazzjournalist Karel Van Keymeulen die het festival van in het begin vanop de eerste rij meemaakte.

Welkom in dit caleidoscopisch boek over Gent Jazz, met prachtige concertfotografie en treffende tekstbijdragen.

Karel Van Keymeulen groeide op met jazzmuziek. Meer nog, hij schreef er 24 jaar lang gefascineerd en passioneel over in De Standaard, nam interviews af van legendarische jazzhelden en was vaste praatgast tijdens live-uitzendingen op Jazz Middelheim.

04/07/2022

€ 35

240 pp.

250 x 280 mm

300 ill.

Softcover met flappen

NL ISBN 978 94 616 1 808 5

Dianne Reeves 2003 © Eric de M&M

Zinderende cimbalen en fruitbomen in de tent

Karel Van Keymeulen

Gent Jazz viert in 2022 zijn 21e verjaardag. Geboren uit een droom, na nachtenlange gesprekken aan een caf toog, zag Gent Jazz het levenslicht als het Blue Note Festival. Drie dagen klonk er in juli 2002 jazz op de Bijlokesite. Daarna volgden er drie dagen jazz, groove, funk en Cubaanse klanken in het Gravensteent. Een droom was werkelijkheid geworden. De naam wijzigde na enkele jaren in Gent Jazz. Het festival bouwde langzaam een stevige reputatie op, groeide en veroverde een plaats op de internationale festivalkaart.

Uitgeverij Snoeck wilde dit heuglijke feit niet zomaar laten voorbijgaan en besloot die verjaardag te vieren met een boek dat probeert de spirit en de vibe van het festival weer te geven.

Het bevat persoonlijke herinneringen van muzikanten, vrijwilligers, teamleden, journalisten, fotografen en sponsors. Zij halen herinneringen op aan memorabele optredens en opvallende gebeurtenissen, avonturen pleisterge amokades en hoe het festival hen bereerde. Met een blik op het podium, maar ook achter de coulissen.

Zo krijg je een beeld van de groei en het leven van het festival. Daarnaast bevat het sterke beelden die zijn bijgebleven of die opnieuw zullen verrassen.

Met alle namen die ooit op een podium van Gent Jazz hebben gestaan krijg je een hybride en tegelijk indrukwekkend programma. Op Gent Jazz kwamen heel wat toonaangevende figuren van de hedendaagse jazz langs. Van John Zorn tot Kamasi Washington, van Herbie Hancock tot Vijay Iyer en Craig Taborn, van Melody Gardot tot Melanie De Biasio, van Toots Thielemans tot STUFF, Coryfeen als Ornette Coleman, Diana Krall, Dianne Reeves, Wayne Shorter, Sonny Rollins, Archie Shepp ontbraken niet.

Over de vraag "Wat is jazz?" is op de Bijlokesite een aardig woordje gediscussieerd. Door in de eerste jaren het onderscheid te maken tussen All That Jazz en de cross-overgenres in All That Jazz? stimuleerde de organisatie bewust dat debat. Daarna sloeg het festival zijn vleugels nog breder open en liet het er ook artisten als Tom en Grace Jones en Lady Gaga onder schillen.

Gent Jazz rekt de grenzen van de jazz al jaren op, net zoals de artiesten in Montreux, North Sea en Maracac dat doen.

In die 21 jaar is de muziek sterk geëvolueerd, jazz is vandaag een mozaiek en jazz definiëren blijft een moeilijke zaak.

Met enkele persoonlijke herinneringen glijd ik even door de voorbije 21 jaarc.

Ik hoor nog altijd het meesterlijk cimbalelwerk en de striemende slagen van de legendarische drummer Elvin Jones, die zaterdagavond 20 juli 2002, de eerste dag van de eerste editie van het Blue Note Festival, optrad. De regen kletterde op het tinnak, water stroomde in bekken naar beneden van het tentzeil en rond de tent vormden zich grote plassen. Jones concurreerde met de weergoden. Hij vuurde prikkelende rollen af en liet als antwoord op het natuurgeweld zijn drums donderen. En ja, vaak zat hij mee te kraaien van plezier. Twee jaar later zou hij overlijden.

Met een duivelse toon de geest van saxofonist John Coltrane op het festival neer Jones was de drummer van het fameuze kwartet van John Coltrane. De band met de geschiedenis en een van de grote jazziconen was aangehaald. En dat bleef het festival doen. De traditie eert, grote namen en jong geweld uitnodigen. De artiesten

Wayne Shorter, 2017 © Peter Fannes

Bill Evans 2011 © Bruno Ballart

John Medeski 2011 © Christian Overduin

John Batiste 2014 © Bruno Ballart

varieerden in leeftijd, van twintigers tot tachtigers. Op muziek en zeker op jazz staat geen leeftijd. Sommige jazz is tijdloos, net zoals de blues.

Laat me nog enkele memorabele momenten in herinnering brengen. De eerste keer dat jazzzangeres Dianne Reeves langskwam in 2003. Wat een straffe zangeres. Zoals ze toen zong met "Afro Blue", a capella. Ik krijg er nog rillingen van. En zoals ze haar rijke contralto liet schitteren. Zij was de eerste om een grappe te maken over de bomen in de tent. De dag erna zou Herbie Hancock dat ook doen en een fabuleus concert spelen. Het beste van al zijn passages op Gent Jazz.

Of die keer in 2009 toen het trio van pianist Brad Mehldau een verschromelde intensiteit bereikte. Of wijlen Chick Corea, die in 2010 er zoveel zin in had dat hij na zijn concert op het podium er nog een feestje aanbouwde met de 85-jarige drumlegend Roy Haynes en jonge pianisten zoals Vijay Iyer en Hiroshi. In 2014 deed hij dat nog eens over, met een prachtig en meeslepend concert, American Utopia, het gechoreografeerde concert van David Byrne en elf muzikanten in 2018, vergeet ik ook nooit meer.

Zanger en multi-instrumentalist Jon Batiste ging dit jaar met vijf Grammy Awards lopen. In 2014 zette hij als vrijwel onbekende muzikant uit Louisiana de Garden Stage op stelten. Om maar te zeggen dat Gent Jazz vaak vroeg talent ontdekt. Ik zag er saxofonist Ben Wendel met de hard meppende Greg Hutchinson een verschromeld concert geven. Ik hoorde er trompettist Ambrose Akinmusire aangrijpend drama in de lucht blazen. Ik voelde er de stuwende kracht van saxofonist Shabaka Hutchings en Sons of Kemet.

Die band tussen traditie en het heden aanhouden, Gent Jazz weet wat de voornaamste opdracht voor de komende 21 jaar is.

Ben Wendel 2017 © Gerrit Vandepoel

Vijay Iyer Trio 2010 © Jan L. Knaepen

2010 © Christian Overduin